

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA

Warszawa, 31 grudnia 1956 r.

Nr 7*)

Poz. 74-80

T R E Ś Ć:

Zarządzenia Ministra Budownictwa

- Poz. 74 — Nr 119 z 17.XII.56 r. w sprawie zarządów terenowych i centralnych zarządów (zarządów) Ministerstwa Budownictwa.
- Poz. 75 — Nr 123 z 22.XII.56 r. w sprawie roztoczenia opieki nad kadrą energetyków.
- Poz. 76 — Nr 124 z 22.XII.56 r. w sprawie zadań w zakresie gospodarki energetycznej w jednostkach organizacyjnych resortu Ministra Budownictwa.
- Poz. 77 — Nr 127 z 27.XII.56 r. w sprawie rozszerzenia uprawnień przedsiębiorstw resortu Ministra Budownictwa.
- Poz. 78 — Nr 138 z 31.XII.56 r. w sprawie zasad wynagradzania palaczy centralnego ogrzewania zatrudnionych w przedsiębiorstwach resortu Ministra Budownictwa.

Okólnik Ministra Budownictwa

- Poz. 79 — Nr 18 z 29.XII.56 r. w sprawie trybu opracowywania i zatwierdzania operatywnych planów przewozu ładunków.

Pismo okólne Ministerstwa

- Poz. 80 — Nr 38 z 20.XII.56 r. w sprawie odpowiedzialności Państwa za szkody wyrządzone przez funkcjonariuszów państwowych.

Komunikat

74.

ZARZĄDZENIE nr 119 MINISTRA BUDOWNICTWA

z dnia 17 grudnia 1956 r.

w sprawie zarządów terenowych i centralnych zarządów (zarządów) Ministerstwa Budownictwa.

(Znak OR 5/56)

Na podstawie uchwały nr 528 Rady Ministrów z dnia 21 sierpnia 1956 r. w sprawie nadania tymczasowego statutu organizacyjnego Ministerstwu Budownictwa oraz w celu przybliżenia ogniw zarządzania produkcją do miejsc jej wykonywania, usprawnienia generalnego wykonawstwa i koordynacji działalności przedsiębiorstw w poszczególnych rejonach, w szczególności w zakresie gospodarki kadrami i środkami produkcji, w celu zwiększenia wykorzystania lokalnych zasobów materiałowych, odpowiedniego do potrzeb terenu regulowania mocy produkcyjnej przedsiębiorstw oraz umożliwienia ściślejszej współpracy ogniw Ministerstwa z radami narodowymi, zarządza się, co następuje:

§ 1. W Ministerstwie Budownictwa działają następujące centralne zarządy branżowe z siedzibą w Warszawie, nadzorujące i koordynujące działalność określonych przedsiębiorstw na obszarze całego kraju:

- 1) Centralny Zarząd Budowy Elektrowni,
- 2) Centralny Zarząd Budownictwa Wodno-Inżynierskiego,
- 3) Centralny Zarząd Konstrukcji Stalowych „Mostostal”,
- 4) Centralny Zarząd Montażu Urządzeń Elektrycznych,
- 5) Centralny Zarząd Instalacji Przemysłowych,
- 6) Centralny Zarząd Produkcji Elementów Budowlanych,
- 7) Centralny Zarząd Produkcji Materiałów Budowlanych,

- 8) Centralny Zarząd Remontu Maszyn Budowlanych,
- 9) Centralny Zarząd Robót Inżynierskich,
- 10) Centralny Zarząd Projektowania,

oraz od dnia 1 stycznia 1957 r.

- 11) Zarząd Pieców Przemysłowych (przekształcony ze Zjednoczenia Budowy Pieców Przemysłowych).

§ 2. Tworzy się w Ministerstwie Budownictwa zarządy terenowe budownictwa, nadzorujące i koordynujące działalność przedsiębiorstw w rejonach, jak następuje:

- 1) Bydgoski Zarząd Budownictwa z siedzibą w Bydgoszczy, obejmujący rejon województwa bydgoskiego,
- 2) Gdański Zarząd Budownictwa z siedzibą w Gdańsku, obejmujący rejon województw: gdańskiego i koszalińskiego,
- 3) Katowicki Zarząd Budownictwa Miejskiego z siedzibą w Katowicach, obejmujący rejon województw: katowickiego i opolskiego,
- 4) Katowicki Zarząd Budownictwa Przemysłowego z siedzibą w Katowicach, obejmujący rejon województw: katowickiego i opolskiego,
- 5) Kielecki Zarząd Budownictwa z siedzibą w Kielcach, obejmujący rejon województwa kieleckiego,
- 6) Krakowski Zarząd Budownictwa z siedzibą w Krakowie, obejmujący rejon m. Krakowa i województwa krakowskiego,
- 7) Lubelski Zarząd Budownictwa z siedzibą w Lublinie, obejmujący rejon województwa lubelskiego,
- 8) Łódzki Zarząd Budownictwa z siedzibą w Łodzi, obejmujący rejon m. Łodzi i województwa łódzkiego,

*) Ostatni numer w 1956 r.

- 9) Poznański Zarząd Budownictwa z siedzibą w Poznaniu, obejmujący rejon m. Poznania i województw: poznańskiego i zielonogórskiego,
- 10) Rzeszowski Zarząd Budownictwa z siedzibą w Rzeszowie, obejmujący rejon województwa rzeszowskiego,
- 11) Szczeciński Zarząd Budownictwa z siedzibą w Szczecinie, obejmujący rejon województwa szczecińskiego,
- 12) Wrocławski Zarząd Budownictwa z siedzibą we Wrocławiu, obejmujący rejon m. Wrocławia i województwa wrocławskiego,
- 13) Zarząd Budownictwa „Warszawa“ z siedzibą w Warszawie, obejmujący rejon m. st. Warszawy,
- 14) Północno-Wschodni Zarząd Budownictwa z siedzibą w Warszawie, obejmujący rejon województw: warszawskiego, olsztyńskiego i białostockiego.

§ 3. Zarządy terenowe budownictwa, wymienione w § 2, nadzorują przedsiębiorstwa, wymienione w załączniku nr 1 do zarządzenia.

§ 4. System finansowania centralnych zarządów i zarządów, o których mowa w § 1 i § 2, ureguje osobny akt normatywny.

§ 5. Działają ponadto w Ministerstwie Budownictwa następujące centralne zarządy i zarządy:

- 1) Zarząd Techniki,
- 2) Centralny Zarząd Zaopatrzenia,
- 3) Zarząd Budownictwa Terenowego (przekształcony z Centralnego Zarządu Budownictwa Wiejskiego),
- 4) Zarząd Budżetowo-Administracyjny,
- 5) Centralny Zarząd Szkolenia Zawodowego Budownictwa.

§ 6. Zarządy terenowe budownictwa, wymienione w § 2, działają na zasadach i warunkach centralnych zarządów i posiadają kompetencje określone dotychczasowymi przepisami, dotyczącymi obowiązków i uprawnień centralnych zarządów.

§ 7. Statuty centralnych zarządów (zarządów) zatwierdza Minister.

§ 8. Niżej wymienione centralne zarządów ulegają likwidacji:

- 1) Centralny Zarząd Budownictwa „Warszawa“, przez przekształcenie w Zarząd Budownictwa „Warszawa“,

- 2) Centralny Zarząd Budownictwa Miejskiego „Śląsk“, przez przekształcenie w Katowicki Zarząd Budownictwa Miejskiego,
- 3) Centralny Zarząd Budownictwa Miejskiego „Północ“,
- 4) Centralny Zarząd Budownictwa Miejskiego „Południe“,
- 5) Centralny Zarząd Budownictwa Miejskiego „Zachód“,
- 6) Centralny Zarząd Budownictwa Przemysłowego „Śląsk“, przez przekształcenie w Kafowicki Zarząd Budownictwa Przemysłowego,
- 7) Centralny Zarząd Budownictwa Przemysłowego „Wschód“,
- 8) Centralny Zarząd Budownictwa Przemysłowego „Zachód“,
- 9) Centralny Zarząd Budownictwa Wojskowego,
- 10) Centralny Zarząd Robót Instalacyjnych,
- 11) Zarząd Transportu, przez przekształcenie w Departament Transportu.

§ 9. 1. Dla dokonania rozliczeń planowych i finansowo-księgowych, przekazania inwentarza i akt oraz zakończenia działalności centralnych zarządów ulegających likwidacji, dyrektorzy tych centralnych zarządów powołają niezwłocznie grupy likwidacyjno-rozliczeniowe na czas nie dłuższy niż do dnia 31 marca 1957 r., z wyjątkiem centralnych zarządów wymienionych w § 8 pkt. 1, 2, 6 i 11.

2. Grupy likwidacyjno-rozliczeniowe działać będą pod nadzorem dyrektora Departamentu Planowania, który w porozumieniu z właściwymi departamentami ustali szczegółowy zakres zadań tych grup.

§ 10. 1. Uchyla się postanowienia § 1, pkt. 1, 2, 3 i § 2 zarządzenia nr 46 Ministra Budownictwa z dnia 1 października 1956 r. w sprawie zmian w organizacji zwierzchniego nadzoru nad zjednoczeniami instalacyjnymi budownictwa miejskiego.

2. Zespół Instalacji, o którym mowa w § 4 wyżej wymienionego zarządzenia, tworzy się w ramach Zarządu Techniki.

§ 11. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1957 r.

KIEROWNIK MINISTERSTWA

W. Kopeć

Załącznik do zarządzenia nr 119
Ministra Budownictwa
z dnia 17 grudnia 1956 r.

WYKAZ PRZEDSIĘBIORSTW

nadzorowanych przez zarządy terenowe budownictwa

Nazwa zarządu terenowego i zasadniczy rejon działania	Nadzorowane przedsiębiorstwa
1	2
1. Bydgoski Zarząd Budownictwa województwo bydgoskie	1. Zjednoczenie Budownictwa Miejskiego, Bydgoszcz 2. Bydgoskie Przemysłowe Zjednoczenie Budowlane, Bydgoszcz 3. Bydgoskie Zjednoczenie Robót Łądowo-Inżynieryjnych, Bydgoszcz 4. Zjednoczenie Budownictwa Wojskowego nr 23, Bydgoszcz 5. Bydgoskie Zakłady Betoniarские i Żelbetowe Budownictwa Przemysłowego, Białe Błota k/Bydgoszczy
2. Gdański Zarząd Budownictwa województwo gdańskie i koszalińskie	1. Zjednoczenie Budownictwa Miejskiego, Gdańsk 2. Zjednoczenie Budownictwa Miejskiego, Gdynia 3. Zjednoczenie Budownictwa Miejskiego, Koszalin 4. Gdańskie Przemysłowe Zjednoczenie Budowlane, Gdańsk 5. Przedsiębiorstwo Robót Elewacyjnych Budownictwa Miejskiego, Gdańsk

1	2
<p>3. Katowicki Zarząd Budownictwa Miejskiego województwo katowickie i opolskie</p>	<p>6. Zjednoczenie Instalacji Sanitarnych i Elektrycznych, Gdańsk 7. Zjednoczenie Budownictwa Wojskowego nr 24, Gdynia 8. Gdańskie Przedsiębiorstwo Transportowe Budownictwa Przemysłowego, Gdańsk 9. Przedsiębiorstwo Transportowe Budownictwa Miejskiego, Gdańsk 1. Zjednoczenie Budownictwa Miejskiego, Katowice 2. Zjednoczenie Budownictwa Miejskiego, Nowe Tychy 3. Zjednoczenie Budownictwa Miejskiego, Bytom 4. Zjednoczenie Budownictwa Miejskiego, Gliwice 5. Zjednoczenie Budownictwa Miejskiego, Sosnowiec 6. Zjednoczenie Budownictwa Miejskiego, Częstochowa 7. Zjednoczenie Budownictwa Miejskiego, Bielsko 8. Zjednoczenie Budownictwa Miejskiego, Opole 9. Przedsiębiorstwo Robót Elewacyjnych Budownictwa Miejskiego, Bytom 10. Zjednoczenie Instalacji Sanitarnych Budownictwa Miejskiego, Bielsko - Biała 11. Zjednoczenie Śląskie Instalacji Sanitarnych Budownictwa Miejskiego, Katowice 12. Zjednoczenie Instalacji Elektrycznych Budownictwa Miejskiego, Gliwice 13. Przedsiębiorstwo Produkcji Pomocniczej Budownictwa Miejskiego, Chorzów</p>
<p>4. Katowicki Zarząd Budownictwa Przemysłowego województwo katowickie i opolskie</p>	<p>1. Katowickie Przemysłowe Zjednoczenie Budowlane, Katowice 2. Gliwickie Przemysłowe Zjednoczenie Budowlane, Gliwice 3. Bielskie Przemysłowe Zjednoczenie Budowlane, Bielsko-Biała 4. Opolskie Przemysłowe Zjednoczenie Budowlane, Opole 5. Sosnowieckie Przemysłowe Zjednoczenie Budowlane, Sosnowiec 6. Zjednoczenie Przemysłowe Budowy Huty im. B. Bieruta, Częstochowa 7. Przedsiębiorstwo Budowlane w Oświęcimiu 8. Katowickie Przedsiębiorstwo Transportowe Budownictwa Przemysłowego, Katowice</p>
<p>5. Kielecki Zarząd Budownictwa województwo kieleckie</p>	<p>1. Zjednoczenie Budownictwa Miejskiego, Kielce 2. Zjednoczenie Budownictwa Miejskiego, Radom 3. Kieleckie Przemysłowe Zjednoczenie Budowlane, Kielce 4. Zjednoczenie Instalacji Sanitarnych i Elektrycznych Budownictwa Miejskiego, Radom</p>
<p>6. Krakowski Zarząd Budownictwa województwo krakowskie</p>	<p>1. Zjednoczenie Budownictwa Miejskiego, Nowa Huta 2. Zjednoczenie Budownictwa Miejskiego, Kraków 3. Zjednoczenie Budownictwa Miejskiego, Jaworznicko-Oświęcimskie, Kraków 4. Zjednoczenie Przemysłowe Budowy Huty im. Lenina, Nowa Huta 5. Krakowskie Przemysłowe Zjednoczenie Budowlane, Kraków 6. Zjednoczenie Budownictwa Wojskowego nr 25, Kraków 7. Przedsiębiorstwo Robót Elewacyjnych Budownictwa Miejskiego, Kraków 8. Zjednoczenie Instalacji Sanitarnych i Elektrycznych, Kraków 9. Zjednoczenie Instalacji Sanitarnych i Elektrycznych, Nowa Huta 10. Nowohuckie Przedsiębiorstwo Transportowe Budownictwa Przemysłowego, Nowa Huta 11. Krakowskie Przedsiębiorstwo Transportowe Budownictwa Przemysłowego, Kraków</p>
<p>7. Lubelski Zarząd Budownictwa województwo lubelskie</p>	<p>1. Zjednoczenie Budownictwa Miejskiego, Lublin 2. Lubelskie Przemysłowe Zjednoczenie Budowlane, Lublin 3. Zjednoczenie Budownictwa Wojskowego nr 26, Lublin</p>
<p>8. Łódzki Zarząd Budownictwa województwo łódzkie</p>	<p>1. Zjednoczenie Budownictwa Miejskiego, Łódź 1 2. Zjednoczenie Budownictwa Miejskiego, Łódź 2 3. Łódzkie Przemysłowe Zjednoczenie Budowlane, Łódź 4. Przedsiębiorstwo Robót Elewacyjnych Budownictwa Miejskiego, Łódź 5. Zjednoczenie Instalacji Sanitarnych i Elektrycznych, Łódź</p>
<p>9. Poznański Zarząd Budownictwa województwo poznańskie i zielonogórskie</p>	<p>1. Zjednoczenie Budownictwa Miejskiego, Poznań 1 2. Zjednoczenie Budownictwa Miejskiego, Poznań 2 3. Przedsiębiorstwo Robót Elewacyjnych Budownictwa Miejskiego, Poznań</p>

1	2
	<ol style="list-style-type: none"> 4. Poznańskie Przemysłowe Zjednoczenie Budowlane, Poznań 5. Zielonogórskie Przedsiębiorstwo Budowlane, Zielona Góra 6. Poznańskie Zjednoczenie Robót Łądowo-Inżynieryjnych Budownictwa Przemysłowego, Poznań 7. Zjednoczenie Instalacji Sanitarnych i Elektrycznych Budownictwa Miejskiego, Poznań 8. Zjednoczenie Budownictwa Wojskowego nr 28, Poznań 9. Przedsiębiorstwo Transportowe Budownictwa Miejskiego, Poznań
<p>10. Rzeszowski Zarząd Budownictwa województwo rzeszowskie</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Zjednoczenie Budownictwa Miejskiego, Rzeszów 2. Rzeszowskie Przemysłowe Zjednoczenie Budowlane, Rzeszów
<p>11. Szczeciński Zarząd Budownictwa województwo szczecińskie</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Zjednoczenie Budownictwa Miejskiego, Szczecin 2. Szczecińskie Przemysłowe Zjednoczenie Budowlane, Szczecin
<p>12. Wrocławski Zarząd Budownictwa województwo wrocławskie</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Zjednoczenie Budownictwa Miejskiego, Wrocław 2. Zjednoczenie Budownictwa Miejskiego, Jelenia Góra 3. Wrocławskie Przemysłowe Zjednoczenie Budowlane nr 1, Wrocław 4. Wrocławskie Przemysłowe Zjednoczenie Budowlane nr 2, Wrocław 5. Zjednoczenie Budownictwa Wojskowego nr 31, Wrocław 6. Zjednoczenie Instalacji Sanitarnych i Elektrycznych, Wrocław 7. Wrocławskie Przedsiębiorstwo Transportowe Budownictwa Przemysłowego, Wrocław 8. Przedsiębiorstwo Transportowe Budownictwa Miejskiego, Wrocław
<p>13. Zarząd Budownictwa „Warszawa“ m. st. Warszawa</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Zjednoczenie Budownictwa Miejskiego Warszawa-Północ, Warszawa 2. Zjednoczenie Budownictwa Miejskiego Warszawa-Muranów, Warszawa 3. Zjednoczenie Budownictwa Miejskiego Warszawa-Śródmieście, Warszawa 4. Zjednoczenie Budownictwa Miejskiego Warszawa-MDM, Warszawa 5. Zjednoczenie Budownictwa Miejskiego Warszawa-Południe, Warszawa 6. Zjednoczenie Budownictwa Miejskiego Warszawa-Wschód, Warszawa 7. Przedsiębiorstwo Budownictwa Miejskiego, Warszawa 8. Przedsiębiorstwo Robót Elewacyjnych, Warszawa 9. Warszawskie Przemysłowe Zjednoczenie Budowlane nr 1, Warszawa 10. Warszawskie Przemysłowe Zjednoczenie Budowlane nr 2, Warszawa 11. Zjednoczenie Instalacji Sanitarnych, Warszawa 1 12. Zjednoczenie Instalacji Sanitarnych, Warszawa 2 13. Zjednoczenie nr 1 Instalacji Elektrycznych, Warszawa 14. Zjednoczenie nr 2 Instalacji Elektrycznych, Warszawa 15. Zjednoczenie nr 2 Robót Inżynieryjnych, Warszawa 16. Zjednoczenie Robót Kamieniarskich, Warszawa 17. Przedsiębiorstwo Produkcji Betonów, Warszawa 18. Zakłady Transportowe Budownictwa Miejskiego, Warszawa 19. Przedsiębiorstwo Zaopatrzenia Budownictwa, Warszawa
<p>14. Wschodni Zarząd Budownictwa województwa: warszawskie, olsztyńskie i białostockie</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Zjednoczenie Budownictwa Miejskiego Okręg Warszawski, Warszawa 2. Zjednoczenie Budownictwa Miejskiego, Olsztyn 3. Zjednoczenie Budownictwa Miejskiego, Białystok 4. Warszawskie Przemysłowe Zjednoczenie Budowlane nr 3, Warszawa 5. Olsztyńskie Przemysłowe Zjednoczenie Budowlane, Olsztyn 6. Białostockie Przemysłowe Zjednoczenie Budowlane, Białystok 7. Przedsiębiorstwo Budowy Huty Warszawa, Warszawa 8. Zjednoczenie Budownictwa Wojskowego nr 21, Warszawa 9. Zjednoczenie Budownictwa Wojskowego nr 2, Warszawa 10. Zjednoczenie Budownictwa Wojskowego nr 2, Warszawa 11. Warszawskie Zjednoczenie Robót Łądowo-Inżynieryjnych nr 1, Warszawa 12. Warszawskie Zjednoczenie Robót Łądowo-Inżynieryjnych nr 2, Warszawa 13. Zjednoczenie Instalacji Sanitarnych Budownictwa Wojskowego nr 4, Warszawa 14. Warszawskie Przedsiębiorstwo Transportowe Budownictwa Przemysłowego, Warszawa 15. Wojskowe Przedsiębiorstwo Transportowe nr 7, Warszawa 16. Centrala Zaopatrzenia Budownictwa Wojskowego nr 5, Warszawa

75.

ZARZĄDZENIE nr 123 MINISTRA BUDOWNICTWA

z dnia 22 grudnia 1956 r.

w sprawie roztoczenia opieki nad kadrami energetyków.

(Znak: DME-V/O/56)

Mając na uwadze poważne zadania, jakie ciążyą na energetykach w zakresie zapewnienia ciągłości zaopatrywania urządzeń produkcyjnych w energię elektryczną i ciepłą, jak również zapewnienie oszczędnego i racjonalnego wykorzystania paliw i energii elektrycznej, zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zobowiązuje się dyrektorów przedsiębiorstw resortu Ministra Budownictwa do uporządkowania zagadnień energetycznych w przedsiębiorstwie w zakresie powierzania zagadnień energetycznych pracownikom, posiadającym odpowiednie wysokie kwalifikacje zawodowe, gwarantujące wykonanie powierzonych im obowiązków.

2. Zobowiązuje się dyrektorów centralnych zarządów i zarządów do bieżącego koordynowania zagadnień energetycznych w nadzorowanych przedsiębiorstwach oraz do zapewnienia właściwej kontroli gospodarki energetycznej w nadzorowanych przedsiębiorstwach przez powierzenie zagadnień energetycznych energetykom o wysokich kwalifikacjach.

§ 2. Przenoszenie inżynierów i techników zatrudnionych w charakterze energetyków do pracy o innym charakterze może nastąpić jedynie w szczególnie uzasadnionych przypadkach.

§ 3. Zobowiązuje się dyrektorów centralnych zarządów i zarządów nadzorujących działalność przedsiębiorstw oraz dyrektorów przedsiębiorstw do okazywania jak najdalej idącej pomocy energetykom, podnoszącym swoje kwalifikacje zawodowe, przez:

- 1) roztoczenie szczególnej opieki nad energetykami szkolącymi się w ramach Krajowych Kursów Korespondencyjnych w zakresie gospodarki energią elektryczną i ciepłą, oraz awansowania energetyków po pozytywnym zakończeniu studiów;
- 2) kontrolę postępów w nauce kursantów drogą utrzymywania stałego kontaktu z kierownictwem kursu;
- 3) udzielanie pomocy szkolącym się na kursach, a w szczególności:
 - a) umożliwienia korzystania z pomocy ośrodków konsultacyjnych (zwalnianie z pracy),
 - b) wydawanie delegacji służbowych do ośrodków konsultacyjnych,
 - c) poprawę warunków bytowych kursantów,
 - d) przedsięwzięcie wszelkich środków zapewniających nieprzerwanie przez kursantów nauki na kursach.

§ 4. Tracą moc obowiązującą:

- 1) zarządzenie nr 194 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 30 listopada 1955 r. w sprawie roztoczenia opieki nad kadrami energetyków (Dz. U. MBMiO nr 21, poz. 154);
- 2) okólnik nr 59 Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego — Departament Głównego Mechanika z dnia 19

października 1955 r. w sprawie roztoczenia opieki nad kadrami energetyków w zakładach produkcyjnych i remontowych oraz na placach budów resortu budownictwa przemysłowego.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 22 grudnia 1956 r.

MINISTER
wz. St. Zawistowski

76.

ZARZĄDZENIE nr 124 MINISTRA BUDOWNICTWA

z dnia 22 grudnia 1956 r.

w sprawie zadań w zakresie gospodarki energetycznej w jednostkach organizacyjnych resortu Ministra Budownictwa.

(Znak: DME/56)

W celu usprawnienia i ujednoczenia gospodarki energetycznej w jednostkach organizacyjnych resortu Ministra Budownictwa zarządza się, co następuje:

§ 1. Z dniem 1 stycznia 1957 r. jednostki organizacyjne resortu obowiązane są stosować „Instrukcję w sprawie zadań w zakresie gospodarki energetycznej w jednostkach organizacyjnych Ministra Budownictwa“, stanowiącą załącznik do zarządzenia. Instrukcja podaje zakres obowiązków, dotyczących gospodarki energetycznej, ustalonych obowiązującymi przepisami w tym przedmiocie.

§ 2. Zobowiązuje się dyrektorów jednostek organizacyjnych resortu do dopilnowania, by obsada stanowisk pracowniczych w kierowanych przez nich jednostkach pod względem organizacyjnym i kwalifikacyjnym zapewniała pełną realizację zadań, określonych w instrukcji.

§ 3. Tracą moc obowiązującą:

- 1) zarządzenie nr 203 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 26 sierpnia 1953 r. w sprawie wprowadzenia tymczasowej ramowej instrukcji działalności energetyka w przedsiębiorstwie budowlanym;
- 2) okólnik nr 64 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 17 listopada 1955 r. w sprawie zadań głównych (starszych) mechaników w jednostkach organizacyjnych budownictwa w zakresie gospodarki energetycznej.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1957 r.

MINISTER
wz. St. Zawistowski

Załącznik do zarządzenia nr 124
Ministra Budownictwa
z dnia 22 grudnia 1956 r.

INSTRUKCJA

w sprawie zadań w zakresie gospodarki energetycznej w jednostkach organizacyjnych resortu Ministra Budownictwa.

§ 1. Gospodarka energetyczna obejmuje gospodarke energią elektryczną, paliwami stałymi i płynnymi, wodą, parą, sprężonym powietrzem i smarami.

§ 2. Podstawowym zadaniem wszystkich jednostek organizacyjnych w zakresie gospodarki energetycznej jest zapew-

nienie ciągłości i pewności zaopatrywania urządzeń produkcyjnych w energię oraz racjonalne użytkowanie czynników energetycznych.

§ 3. Dyrektorzy jednostek organizacyjnych budownictwa ustalą obsadę komórek dla wykonania zadań, o których mowa w § 2, przez pracowników posiadających odpowiednie kwalifikacje zawodowe, zwanych dalej „energetykami“.

§ 4. Stan osobowy służby energetycznej w poszczególnych jednostkach organizacyjnych jest zależny od charakteru lub rozmiaru zadań w danej jednostce.

Ze względu na wagę zagadnienia i specjalność techniczną energetyków, niezbędnym jest ustabilizowanie wykwalifikowanej kadry energetyków.

§ 5. Szczegółowe zadania w zakresie energetyki dla poszczególnych jednostek organizacyjnych są następujące:

I. Do obowiązków przedsiębiorstw budowlano-montażowych i zakładów stałych produkcyjno-usługowych w zakresie energetyki — należy w szczególności:

- 1) przestrzeganie, aby przy wykonywaniu projektów energetycznych zagospodarowania placów budów lub zakładów osiągnięte były najoszczędniejsze wskaźniki energetyczne;
- 2) przestrzeganie prawidłowości rozliczeń za zużycie energii elektrycznej w tych wszystkich przypadkach, gdy rozliczenia z dostawcą energii nie odbywają się na podstawie wskazań liczników, lecz szacunkowej oceny;
- 3) ustalenie norm zakładowych zużycia paliw i smarów;
- 4) przestrzeganie właściwego wykorzystania limitów mocy;
- 5) stosowanie niezbędnej aparatury kontrolno-pomiarowej, zapewniającej możliwość kontroli prawidłowej gospodarki energetycznej;
- 6) dokonywanie właściwego co do celowości i słuszności wyboru urządzeń energetycznych;
- 7) planowanie oszczędności w gospodarce energetycznej;
- 8) przestrzeganie terminowego i prawidłowego wykonania remontów i konserwacji urządzeń energetycznych;
- 9) podnoszenie kwalifikacji pracowników służb energetycznych, przez organizowanie szkolenia oraz czuwanie nad stabilizacją wykwalifikowanej kadry energetycznej;
- 10) przestrzeganie, aby nad wykonawstwem instalacji urządzeń energetycznych w zakresie zagospodarowania placu budowy lub zakładu, stosowany był odbiór jakościowy tych robót, zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz projektem;
- 11) zastosowanie odpowiednich urządzeń energetycznych do zmieniających się warunków i potrzeb;
- 12) utrzymywanie urządzeń energetycznych w pełnej sprawności technicznej z uwzględnieniem bezpieczeństwa pracy;
- 13) przestrzeganie norm zużycia energii i stosowania środków do jej oszczędzania:
 - a) w zakresie energii elektrycznej przez eliminowanie nieekonomicznych urządzeń, oszczędne używanie elektrycznego oświetlenia, zmniejszanie strat elektrycznych w sieci, zwiększanie współczynnika mocy ($\cos \varphi$),
 - b) w zakresie energii cieplnej, wody, pary, sprężonego powietrza, przez wyeliminowanie nieszczelności w instalacjach oraz bezcelowych wpływów, zabezpieczanie urządzeń ciepłych przed utratą ciepła przez stosowanie prawidłowej izolacji, stosowanie prawidłowego paliwa, zabezpieczanie instalacji wodnej przed zamarzaniem;

- 14) analizowanie wykresów obciążenia dobowego i dążenie do uzyskania jak najkorzystniejszego współczynnika wypełnienia (stosunek mocy średniej do mocy maksymalnej);
- 15) stosowanie właściwych smarów;
- 16) utrzymywanie łączności z dostawcą energii elektrycznej i Rejonowym Inspektorem Dozoru Technicznego oraz wykonywanie zarządzeń wynikających z ich uprawnień;
- 17) przestrzeganie obowiązujących przepisów Urzędu Dozoru Technicznego w zakresie eksploatacji urządzeń energetycznych.

II. Do obowiązków jednostek nadzorujących w zakresie gospodarki energetycznej należy:

- 1) opracowywanie wytycznych w zakresie prawidłowego projektowania energetycznego zagospodarowania placu budowy;
- 2) nadzór nad przestrzeganiem przez jednostki nadzorowane normowania zużycia paliw i smarów;
- 3) nadzór nad właściwym wykorzystaniem limitów mocy;
- 4) opieka nad zabezpieczeniem potrzeb nadzorowanych jednostek w zakresie zaopatrzenia w niezbędną aparaturę kontrolno-pomiarową, zapewniającą możliwość kontroli prawidłowości gospodarki energetycznej;
- 5) opiniowanie w miarę potrzeby zapotrzebowań jednostek nadzorowanych, co do celowości i słuszności wyboru ważniejszych urządzeń energetycznych;
- 6) wydawanie wytycznych w zakresie dysponowania urządzeniami energetycznymi;
- 7) opracowywanie wytycznych do planów uzyskiwania oszczędności w gospodarce energetycznej i nadzór nad ich realizacją;
- 8) analiza prawidłowości gospodarki energetycznej i wyciąganie wniosków w kierunku jej usprawnienia;
- 9) kontrola realizacji planów zapobiegawczych i remontów urządzeń energetycznych;
- 10) kontrola zamierzeń inwestycyjnych jednostek nadzorowanych w zakresie gospodarki energetycznej;
- 11) nadzór nad podnoszeniem kwalifikacji pracowników w jednostkach nadzorowanych i organizowanie szkolenia oraz czuwanie nad stabilizacją kadry energetycznej;
- 12) upowszechnianie usprawnień i osiągnięć racjonalizatorskich oraz opieka w zakresie oszczędności w gospodarce energetycznej;
- 13) udzielanie przedsiębiorstwom pomocy w rozwiązywaniu trudniejszych zagadnień.

77.

ZARZĄDZENIE nr 127 MINISTRA BUDOWNICTWA

z dnia 27 grudnia 1956 r.

w sprawie rozszerzenia uprawnień przedsiębiorstw resortu
Ministra Budownictwa.

(Znak: OR 5-O/25)

W celu rozszerzenia uprawnień przedsiębiorstw resortu Ministra Budownictwa — na podstawie postanowienia § 6 uchwały nr 704 Rady Ministrów z dnia 10 listopada 1956 r. w sprawie rozszerzenia uprawnień państwowych przedsię-

biorstw przemysłowych (Mon. Pol. nr 94, poz. 1047) oraz zarządzenia nr 379 Prezesa Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 1956 r. o rozszerzeniu uprawnień państwowych przedsiębiorstw budowlano-montażowych, transportowych, usługowych i obrotu towarowego (Mon. Pol. nr 104, poz. 1199), zarządza się, co następuje:

§ 1. W zakresie planowania przedsiębiorstwom przysługują następujące uprawnienia:

- 1) ustalanie i zatwierdzanie w trybie instrukcji, obowiązującej w resorcie Ministra Budownictwa, szczegółowych planów rocznych techniczno-przemysłowo-finansowych we wszystkich wskaźnikach, zarówno ilościowych jak i jakościowych, opracowanych na podstawie rocznych wskaźników zadań planowych, ustalonych dla przedsiębiorstwa przez jednostkę nadrzędną na podstawie opinii przedsiębiorstwa.

Wykaz rocznych wskaźników zadań planowych dla przedsiębiorstw budowlano-montażowych, przemysłowych, transportowych, zaopatrzenia materiałowego i usługowych podany jest w załączniku nr 1 do zarządzenia.

Podstawą do oceny rocznych wyników pracy przedsiębiorstw są wyżej określone planowane wskaźniki ustalone przez jednostki nadrzędne również wówczas, gdy zawarte w nich zadania planowe zostały podwyższone w szczegółowych planach zatwierdzonych przez przedsiębiorstwo.

- 2) Ustalanie i zatwierdzanie operatywnych planów kwartalno-miesięcznych przedsiębiorstw, opracowanych na podstawie zatwierdzonego planu rocznego.

Operatywny plan kwartalno-miesięczny powinien zapewniać wykonanie planu rocznego we wszystkich jego elementach. Zmiana zatwierdzonego planu kwartalnego powodująca pogorszenie wskaźników, powinna być natychmiast podana do wiadomości jednostce nadrzędnej.

Jeżeli jednostka nadrzędna w ciągu 10 dni od otrzymania zawiadomienia nie zgłosi sprzeciwu, zmianę należy uważać za zatwierdzoną.

Tryb ustalania, zatwierdzania i dokonywania zmian operatywnych planów kwartalno-miesięcznych ustalają odrębne przepisy.

Zlecenie dodatkowych zadań w ciągu roku przez jednostkę nadrzędną może nastąpić tylko za zgodą przedsiębiorstwa.

- 3) Przyjmowanie przez przedsiębiorstwa budowlano-montażowe zleceń rocznych i wieloletnich na roboty budowlano-montażowe w ramach inwestycji centralnych i terenowych.
- 4) Przedsiębiorstwa, w których obowiązuje plan asortymentowy, w razie braku pokrycia zamówieniami planu w ustalonych asortymentach, są zwolnione od wykonania planu danego asortymentu.

W razie braku możliwości wykonania przez przedsiębiorstwo asortymentów z planu rocznego, przedsiębiorstwo może nie wykonać ustalonych asortymentów za zgodą jednostki nadrzędnej i w porozumieniu z odbiorcą; w każdym przypadku obowiązuje przedsiębiorstwo wykonanie planu produkcji towarowej według cen zbytu.

- 5) Przyjmowanie od przedsiębiorstw uspołecznionych i instytucji państwowych oraz rzemiosła zleceń (zamówień) na wykonanie robót budowlano-montażowych, dostawę nie objętych planem wyrobów z materiałów własnych

lub zleceń, albo z odpadów produkcyjnych, bądź świadczenie usług, jeżeli ich wykonanie jest możliwe bez uszczerbku dla realizacji planów.

- 6) Uruchamianie produkcji ubocznej artykułów rynkowych, bez konieczności wydzielania odrębnych komórek organizacyjnych.

Ustalanie cen oraz organizacji zbytu produkcji ubocznej. Całkowity zysk z produkcji ubocznej przeznaczony jest na fundusz zakładowy, o ile przedsiębiorstwo jest uprawnione do tworzenia tego funduszu.

Produkcji ubocznej nie obejmuje się wskaźnikami planu rocznego i nie zalicza do jego wykonania.

- 7) Zatwierdzanie oraz dokonywanie zmian konstrukcji i technologii wyrobów, w szczególności dla uzyskania poprawy ich jakości i ekonomiczności.

- 8) Dokonywanie zmian planów kwartalnych funduszu płac na podstawie uzgodnionych z jednostką nadrzędną zmian kwartalnych planów produkcji oraz załatwianie bezpośrednio z bankiem finansującym spraw związanych z odblokowywaniem zatrzymanych kwot funduszu płac, zgodnie z przepisami wykonawczymi.

§ 2. W zakresie inwestycji własnych i kapitałnych remontów przysługują przedsiębiorstwom uprawnienia do:

- 1) opracowywanie rocznych planów inwestycji limitowych na podstawie planowanych środków finansowych, a dla inwestycji kluczowych — również według wytycznych narodowego planu gospodarczego; dokonywanie zmian planu rocznego i opracowywania planów operatywnych w porozumieniu z wykonawcą, przy czym opracowany plan, jak również dokonywane w nim zmiany nie mogą naruszyć ustalonego limitu na roboty budowlano-montażowe;
- 2) przekroczenia limitu inwestycyjnego o wartość maszyn i urządzeń, które zgodnie z planem miały być montowane w następnym roku, a których zmontowanie stało się możliwe w roku operacyjnym ze względu na przyspieszenie robót i wygospodarowanie lub uzyskanie środków inwestycyjnych na pokrycie kosztów montażu;
- 3) zatwierdzania zakresu rzeczowo-finansowego inwestycji pozalimitowych;
- 4) ustalania planów kapitałnych remontów w ramach limitów finansowych z funduszu amortyzacyjnego, określonych przez jednostkę nadrzędną;
- 5) pokrywania w gospodarzo uzasadnionych przypadkach z funduszu amortyzacyjnego — w ramach rocznego planu — kapitałnych remontów, kosztów modernizacji maszyn i urządzeń, jak również kosztów zakupu i montażu maszyn i urządzeń przeznaczonych do zastąpienia zużytych, jeżeli wymiana tych maszyn i urządzeń jest bardziej uzasadniona niż poddanie ich kapitałnemu remontowi;
- 6) wykonywania drobnych inwestycji w zakresie mechanizacji, modernizacji, racjonalizacji, rozszerzenia produkcji artykułów masowego spożycia, usprawnienia gospodarki magazynowo-transportowej, zagospodarowania nieczynnych obiektów — z kredytów udzielanych przez banki finansujące działalność eksploatacyjną;
- 7) zlecania w przypadkach ekonomicznie uzasadnionych — pracownikom własnym i obcym sporządzania oraz opłacanie ze środków inwestycyjnych dokumentacji projektowo-kosztorysowej dla inwestycji i adaptacji projektów typowych;

- 8) zlecenia własnym pracownikom sporządzania dokumentacji projektowo-kosztorysowej dla remontów kapitalnych i średnich, wykonywanych przez przedsiębiorstwo systemem gospodarczym, gdy nie ma możliwości wykonania tej dokumentacji przez przedsiębiorstwo we własnym zakresie;
 - 9) dysponowania składnikiem zbiorczego zestawienia kosztów budowy lub kosztorysu generalnego na roboty nieprzewidziane w razie potrzeby pokrycia kosztów budowy w ramach kosztorysu;
 - 10) zlecenia własnym pracownikom sprawowania nadzoru inwestycyjnego, jeżeli wartość inwestycji nie przekracza złotych 500.000;
 - 11) ustalania dla poszczególnych inwestycji zakresu niezbędnej dokumentacji projektowo-kosztorysowej;
 - 12) zatwierdzania projektów wstępnych wszystkich inwestycji własnych przedsiębiorstwa, o wartości do pięciu milionów złotych w cenach 1956 r., z wyjątkiem inwestycji zastrzeżonych do zatwierdzenia przez inwestora naczelnego i centralnego, przy czym koszt inwestycji według projektu wstępnego nie może przekraczać kosztów tych inwestycji, ustalonych orientacyjnie przez inwestora naczelnego w założeniach projektowych (zwiększenie kosztów tych inwestycji może nastąpić za zgodą inwestora naczelnego);
 - 13) zatwierdzania projektów wstępnych inwestycji mieszkaniowych przedsiębiorstwa — niezależnie od wysokości limitu inwestycyjnego, jeżeli są zachowane obowiązujące normatywy powierzchniowe i wyposażenia budynków, a koszt jednej izby nie przewyższa trzydziestu trzech tysięcy złotych, w stosunku do wartości kosztorysowej całego obiektu w cenach 1956 roku;
 - 14) wykonywania inwestycji i kapitalnych remontów we własnym zakresie bądź powierzania ich wykonawstwa w ramach prac zleconych, pracownikom własnym i obcym, w przypadkach ekonomicznie uzasadnionych;
 - 15) zatwierdzania wysokości premii pracowników służby inwestycyjnej, zgodnie z obowiązującym regulaminem premiowania.
- § 3. W zakresie organizacji przedsiębiorstwa, zatrudnienia, płac i spraw finansowych przysługują przedsiębiorstwom uprawnienia do:
- 1) ustalania szczegółowej organizacji przedsiębiorstwa;
 - 2) ustalania — w ramach układu zbiorowego i obowiązujących przepisów — norm pracy, taryfikatorów płacowych i regulaminów premiowania, a w szczególności:
 - a) ustalania szeregowań wszystkich pracowników przedsiębiorstwa, zgodnie z obowiązującym systemem płac i stawkami,
 - b) szeregowania pracowników przedsiębiorstwa w wyjątkowo uzasadnionych przypadkach do grupy (stawki) uposażenia bezpośrednio wyższej, niż przewidują przepisy dla danego stanowiska oraz przyznawania wybitnym specjalistom wynagrodzeń ryczałtowych w ramach zatwierdzonego funduszu płac, za zgodą rady robotniczej; ryczałt nie może być przyznany dyrektorowi przedsiębiorstwa i jego zastępcom bez zgody jednostki nadrzędnej; wysokość górnej granicy ryczałtu określa się na 5.000 zł. miesięcznie;
 - 3) ustalania norm pracy w okresie uruchomienia nowego asortymentu lub wprowadzenia nowej technologii produkcji,
 - 4) wykorzystania zaistniałych oszczędności (względnych) na funduszu płac w następnych okresach danego roku,
 - 5) zlecenia w ramach posiadanego bezosobowego funduszu płac pracownikom przedsiębiorstwa i pracownikom obcym wykonania prac doraźnych lub okresowych,
 - 6) dokonywania przerzutów z „pozostałych nakładów“ — pozycji: „usługi obce“ planu kosztów własnych na fundusz bezosobowy w każdorazowo ekonomicznie uzasadnionych przypadkach za zgodą lub z upoważnienia jednostki nadrzędnej,
 - 7) wypłacania w uzasadnionych przypadkach pracownikom przedsiębiorstwa zaliczki na poczet wynagrodzenia do wysokości 10-dniowego zarobku, podlegającej potrąceniu przy wypłacie ostatecznie obliczonych zarobków za dany miesiąc,
 - 8) ustalania zgodnie z obowiązującymi przepisami miesięcznego ryczałtu dla zakładowych społecznych inspektorów pracy w granicach do 60 godzin miesięcznie,
 - 9) ustalania w porozumieniu z właściwą organizacją związku zawodowego wynagrodzeń dla członków rad zakładowych zwolnionych od pracy zawodowej według miesięcznego średniego zarobku, przypadającego za cały rok bezpośrednio przed zwolnieniem od pracy zawodowej, nie wyżej jednak niż 2.500 zł miesięcznie,
 - 10) zaliczania jednostek organizacyjnych, wchodzących w skład przedsiębiorstwa, do poszczególnych kategorii płac zgodnie z obowiązującymi przepisami o wynagrodzeniu, dotyczącymi pracowników umysłowych,
 - 11) określania stanowisk uprawnionych do premiowania za oszczędność paliw stałych,
 - 12) czasowego przenoszenia na inne miejsce pracy pracowników administracyjno-biurowych,
 - 13) czasowego przenoszenia na inne miejsce pracy robotników wszystkich kategorii, jeżeli jest to uzasadnione potrzebami produkcyjnymi, z zachowaniem odpowiednich przepisów prawa pracy,
 - 14) wprowadzania pracy na dwie i trzy zmiany,
 - 15) ubezpieczania pracowników, w miarę potrzeby, od nieszczęśliwych wypadków,
 - 16) zatwierdzania dla wszystkich pracowników przedsiębiorstwa — z wyjątkiem dyrektora — premii za wykonanie planu produkcji oraz premii za oddanie obiektów do użytku,
 - 17) zatwierdzania premii dla pracowników przedsiębiorstw budowlano-montażowych, zatrudnionych przy pracach rozruchowych nowo-budowanych lub rozbudowywanych obiektów przemysłowych w wysokości do 60% płacy zasadniczej w I grupie, 55% w II grupie, 50% w III grupie oraz zatwierdzania regulaminu premiowania pracowników rozruchu w oparciu o regulamin ramowy,
 - 18) tworzenia w ramach planu kosztów administracyjno-gospodarczych funduszu dyspozycyjnego i rozporządzania nim zgodnie z zasadami ustalonymi odrębnymi przepisami,
 - 19) spisywania na podstawie protokołów komisji inwentaryzacyjnych nie zawinionych ubytków materiałowo-towarowych o charakterze ubytków nadzwyczajnych i wynikających z przyczyn losowych oraz umarzania należności z tytułu ubytków,
 - 20) spisywania na straty:
 - a) nie zawinionych niedoborów materiałowych, produkcji w toku oraz wyrobów gotowych,

- b) wartości zdeprecjonowanych materiałów w przypadkach nie zawinionych przez pracowników,
- c) należności nieściągalnych, zgodnie z zasadami ustalonymi w odrębnym zarządzeniu Ministra,
- 21) stosowania katalogów norm branżowych innych resortów w przypadku prowadzenia robót nie objętych katalogami obowiązującymi w resorcie Ministra Budownictwa,
- 22) zgłaszania wniosków i uzgadniania z oddziałem banku finansującego działalność przedsiębiorstwa, limitów kredytów bankowych (dotyczy przedsiębiorstw budowlano-montażowych),
- 23) zwalniania, w uzasadnionych przypadkach, od pełnienia normalnych obowiązków wynikających z zawartych umów o pracę pracowników, którym powierzono szkolenie zawodowe robotników przedsiębiorstwa, przy czym zwolnienie to może mieć miejsce przy szkoleniu przez pracownika szkolącego co najmniej 10 robotników,
- 24) ustalania planów szkolenia zawodowego,
- 25) decydowania w uzasadnionych przypadkach — w porozumieniu z zarządem okręgowym właściwego związku zawodowego — w sprawie likwidacji placówki kulturalno-oświatowej w przedsiębiorstwie,
- 26) zmiany nakazów pracy dla pracowników przedsiębiorstwa, zwalniania pracowników z nakazami pracy na ich prośbę oraz w razie niewywiązywania się z powierzonych obowiązków — w porozumieniu z radą zakładową.

§ 4. W pozostałych dziedzinach przedsiębiorstwom przysługują uprawnienia do:

- 1) sprzedawania przedsiębiorstwom państwowym zbędnych materiałów i przedmiotów nietrwałych, jeżeli właściwa jednostka organizacyjna zbytu nie nabyła ich bądź nie wskazała nabywcy w terminie nie dłuższym niż 2 tygodnie,
- 2) w razie niemożności sprzedaży przedsiębiorstwom państwowym (pkt 1) przedsiębiorstwo może sprzedać zbędne materiały i przedmioty nietrwałe spółdzielniom, rzemieślnikom i osobom prywatnym; decyzja co do sprzedaży i ceny powinna być ustalona komisyjnie,
- 3) sprzedawania przedsiębiorstwom państwowym, spółdzielniom, rzemieślnikom i osobom prywatnym zbędnych maszyn i urządzeń, jeśli właściwa jednostka nadrzędna w okresie 2 miesięcy nie dała innej dyspozycji (sprzedaż powinna być poprzedzona opinią komisji co do celowości sprzedaży i ceny),
- 4) sprzedawania i nieodpłatnego przekazywania instytucjom państwowym wzorców i próbek wyrobów oraz półfabrykatów wytwarzanych przez przedsiębiorstwo,
- 5) nieodpłatnego przekazywania organizacjom społecznym i związkowym drobnych przedmiotów wyposażenia przedsiębiorstwa oraz świadczenia drobnych usług w porozumieniu z czynnikiem społecznym,
- 6) zatwierdzania cen na wyroby i usługi po uprzednim uzgodnieniu ceny z odbiorcą, w zakresie cen nie zastrzeżonych do decyzji jednostki nadrzędnej lub innych organów do tego upoważnionych,
- 7) zbywania wyrobów przedsiębiorstwa na podstawie upoważnienia właściwej jednostki nadrzędnej bez udziału organizacji zbytu,
- 8) zawierania umów ze spółdzielniami i z rzemieślnikami na wykonanie prac na warunkach dogodnych dla przedsiębiorstwa,

- 9) dokonywania zakupów w spółdzielniach, w jednostkach gospodarki nie uspołecznionej i u osób prywatnych w przypadkach ekonomicznie uzasadnionych,
- 10) wypłacania osobom prywatnym z tytułu dostaw i usług jednorazowo kwot w gotówce do wysokości 3 tys. zł,
- 11) odmówienia przesyłania sprawozdań statystycznych jeśli nie są one zatwierdzone przez Główny Urząd Statystyczny,
- 12) decydowania o konieczności użycia stali kategorii B, a w przypadku konieczności stosowania stali kategorii C — przesyłania wniosków bezpośrednio do Komisji dla Racjonalizacji Programu Walcowania w Katowicach dla uzyskania zezwolenia na jej stosowanie.

§ 5. 1. Uprawnienia przedsiębiorstw, o których mowa w zarządzeniu, odnoszą się odpowiednio do wszystkich przedsiębiorstw resortu Ministra Budownictwa oraz składnic materiałowych nadzorowanych przez Centralny Zarząd Zaopatrzenia, z wyjątkiem biur projektowych i konstrukcyjnych.

2. Uprawnienia, o których mowa w zarządzeniu, nie naruszają specjalnych uprawnień niektórych przedsiębiorstw, które to uprawnienia nadane zostały w przepisach szczególnych.

§ 6. Tracą moc obowiązującą:

- 1) zarządzenie Nr 22 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 9 marca 1956 r. w sprawie przekazania niektórych decyzji do kompetencji dyrektorów przedsiębiorstw (zjednoczeń) resortu budownictwa przemysłowego (Biul. MBPrzem. Nr 5, poz. 31),
- 2) zarządzenie Nr 26 Ministra Budownictwa z dnia 5 września 1956 r. w sprawie rozszerzenia uprawnień dyrektorów przedsiębiorstw budowlano-montażowych resortu Ministra Budownictwa (Dz. Urz. Min. Bud. Nr 2, poz. 25),
- 3) zarządzenie Nr 50 Ministra Budownictwa z dnia 4 października 1956 r. w sprawie rozszerzenia uprawnień dyrektorów przedsiębiorstw przemysłowych, transportowych, zaopatrzenia materiałowego i usługowych resortu Ministra Budownictwa (Dz. Urz. Min. Bud. Nr 3, poz. 39),
- 4) oraz postanowienia § 4 ust. 2 lit. d, § 6 pkt 5 i 9, § 8 pkt 5, § 9 pkt 3 zarządzenia Nr 83 Ministra Budownictwa z dnia 15 listopada 1956 r. w sprawie rozszerzenia uprawnień dyrektorów centralnych zarządów resortu Ministra Budownictwa (Dz. Urz. Min. Bud. Nr 5, poz. 59).

§ 7. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 grudnia 1956 r.

KIEROWNIK MINISTERSTWA

Wł. Kopec

Załącznik do zarządzenia nr 127
Ministra Budownictwa z dnia 27 grudnia 1956 r.

WYKAZ WSKAŹNIKÓW ROCZNYCH PLANÓW
ustalonych dla przedsiębiorstw przez jednostki nadrzędne

- 1. plan rzeczowy,
- 2. plan wartościowy,
- 3. planowany zysk (strata),
- 4. roczna wpłata do budżetu lub dołacja budżetowa.

Omówienie wskaźników

ad wskaźnik nr 1 — przedsiębiorstwa budowlano-montażowe:

- 1) ilość izb wraz z terminami oddawania ich do użytku (w odniesieniu do budownictwa mieszkaniowego),
- 2) wykaz najważniejszych obiektów wraz z terminami oddawania ich do użytku (w odniesieniu do pozostałego budownictwa),

przedsiębiorstwa przemysłowe:

ilość produkcji najważniejszych asortymentów według decyzji jednostki nadrzędnej, zabezpieczona przydziałami materiałów rozdzielanych centralnie,

przedsiębiorstwa usługowe:

usługi według ilości (zadania rzeczowe),

przedsiębiorstwa transportowe:

usługi transportowe według ilości,

przedsiębiorstwa obrotu towarowego

ad wskaźnik nr 1 i 2 — obrót towarowy według wartości w cenach bieżących zbytu z wyodrębnieniem podstawowych asortymentów według ilości i wartości,

ad wskaźnik nr 2 — przedsiębiorstwa budowlano-montażowe:

wartość produkcji podstawowej w siłach własnych,

przedsiębiorstwa przemysłowe:

wartość produkcji towarowej w cenach zbytu (ewentualnie wskaźnik produkcji czystej), w tym wartość produkcji przeznaczanej na rynek,

przedsiębiorstwa usługowe:

wartość usług (produkcji),

przedsiębiorstwa transportowe:

wartość usług w cenach bieżących,

ad wskaźniki nr 3 i 4 — otrzymują wszystkie przedsiębiorstwa.

Ponadto przedsiębiorstwa otrzymują następujące limity:

- a) fundusz płac ogółem (względny),
- b) normatyw środków obrotowych ogółem,
- c) roczny limit inwestycyjny,
- d) roczny limit na kapitalne remonty.

78.

ZARZĄDZENIE nr 138 MINISTRA BUDOWNICTWA

z dnia 31 grudnia 1956 roku

w sprawie zasad wynagradzania palaczy centralnego ogrzewania zatrudnionych w przedsiębiorstwach resortu Ministra Budownictwa.

(Znak: ZP/3/56)

Po porozumieniu z Państwową Komisją Płac oraz Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, zarządza się co następuje:

§ 1. Palacze centralnego ogrzewania zatrudnieni w przedsiębiorstwach resortu Ministra Budownictwa w pełnym wymiarze godzin otrzymują wynagrodzenie ryczałtowe w wysokości:

- 1) starszy palacz centralnego ogrzewania systemu grawitacyjnego 600 — 800 zł mies.

- 2) palacz centralnego ogrzewania systemu grawitacyjnego 600 — 700 zł mies.
- 3) starszy palacz centralnego ogrzewania systemu pompowego lub pompowo-grawitacyjnego 700 — 950 zł mies.
- 4) palacz centralnego ogrzewania systemu pompowego lub pompowo-grawitacyjnego 600 — 800 zł mies.
- 5) pomocnik palacza 500 — 600 zł mies.

§ 2. 1. Starsi palacze (brygadziści), palacze i ich pomocnicy, zatrudnieni przy opalaniu kotłów centralnego ogrzewania w kotłowniach, otrzymujących paliwo stałe z kontygentu „opał gmachów“ (funduszu administracyjnego), będą premiowani za oszczędne zużycie opału w sezonie opałowym 1956/57 według regulaminu premiowania, stanowiącego załącznik do zarządzenia nr 301 Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 22 października 1953 r. w sprawie regulaminu premiowania st. palaczy (brygadzystów), palaczy i ich pomocników za oszczędne zużycie opału przy opalaniu kotłów centralnego ogrzewania (Biul. PKPG nr 36, poz. 174).

2. Wypłaty premii, o której mowa w ust. 1, należy dokonywać z funduszu plac.

§ 3. Traci moc obowiązującą:

- 1) zarządzenie nr 331 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 24 grudnia 1953 r. w sprawie zasad premiowania st. palaczy, palaczy i ich pomocników za oszczędne zużycie opału przy opalaniu kotłów centralnego ogrzewania,
- 2) pismo okólne nr 7 Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego z dnia 30 marca 1954 r. w sprawie zasad wynagradzania palaczy centralnego ogrzewania (Biul. MBPrzem. nr 9, poz. 58).

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie od dnia 1 stycznia 1957 roku.

MINISTER
wz. St. Bęc

79.

OKÓLNIA nr 18 MINISTRA BUDOWNICTWA

z dnia 29 grudnia 1956 r.

w sprawie trybu opracowywania i zatwierdzania operatywnych planów przewozu ładunków.

(Znak: TR-PL2-7-5/56)

W celu ujednoczenia zasad i uproszczenia trybu opracowywania i zatwierdzania operatywnych planów przewozu ładunków w jednostkach organizacyjnych resortu Ministra Budownictwa, ustala się, co następuje:

§ 1. Operatywne plany przewozu ładunków opracowują wyłącznie przedsiębiorstwa (zjednoczenia, zakłady) — nadawcy masy ładunkowej.

§ 2. 1. Obowiązek operatywnego planowania przewozu ładunków obejmuje w równej mierze przedsiębiorstwa posiadające własne bazy transportu drogowego jak i przedsiębiorstwa, które przekazały swój tabor drogowy do branżowych przedsiębiorstw transportowych, powołanych do wy-

konywania pełnej obsługi transportowej tych przedsiębiorstw.

2. Pierwszy plan należy opracować na I kwartał 1957 r.

§ 3. Szczegółowe zasady i tryb opracowywania i zatwierdzenia operatywnych planów przewozu ładunków oraz zasady współdziałania branżowych przedsiębiorstw transportowych przy opracowywaniu tych planów określa instrukcja, stanowiąca załącznik do okólnika.

§ 4. 1. Okólnik wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1957 r.

2. Tracą moc obowiązującą:

- 1) zarządzenie nr 320 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 12 grudnia 1953 r. w sprawie operatywnego planowania przewozu ładunków i zdolności przewozowej taboru własnego (Dz. Urz. MBMiO nr 23, poz. 214);
- 2) pismo okólne nr 35 Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 6 kwietnia 1954 r. w sprawie zmian i instrukcji o operatywnym planowaniu przewozu ładunków;
- 3) pismo okólne nr 17 Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 22 lutego 1956 r. w sprawie zmian w trybie i sposobie sporządzania operatywnych planów przewozu ładunków i sprawozdawczości w zakresie wykonania planów (Dz. Urz. MBMiO nr 4, poz. 30).

MINISTER

wz. K. Jaworski

Załącznik do okólnika nr 18 Ministra Budownictwa z dnia 29 grudnia 1956 r.

INSTRUKCJA

w sprawie dostosowania trybu opracowywania operatywnych planów przewozu ładunków do rozszerzonych uprawnień przedsiębiorstw.

1. Przedsiębiorstwa (zjednoczenia, zakłady) opracowują operatywne plany przewozu ładunków na podstawie operatywnych zadań produkcji podstawowej, zaopatrzenia i produkcji pomocniczej oraz na podstawie planu przewozów, stanowiącego część składową rocznego planu techniczno-ekonomicznego każdego przedsiębiorstwa.

2. W ramach operatywnego planowania przewozu ładunków przedsiębiorstwa opracowują następujące plany:

- 1) ogólny plan przewozu ładunków (podział przewozu ładunków pomiędzy poszczególne rodzaje transportu),
- 2) plan przewozu ładunków kolejami normalnotorowymi PKP,
- 3) plan zdolności przewozowej własnego taboru samochodowego.

3. Operatywne plany przewozu ładunków przedsiębiorstwa zatwierdza dyrektor przedsiębiorstwa.

4. Kwartałne planowanie przewozu ładunków (podział przewozu ładunków pomiędzy poszczególne rodzaje transportu) ma na celu ustalenie globalnej wielkości przewozów niezbędnej dla wykonania planowanych w kwartale zadań produkcyjnych oraz przeprowadzenie podziału tych prze-

wozów do wykonania przez poszczególne rodzaje transportu. Plany przewozu ładunków powinny obejmować całość przewozów, które mają być wykonane w okresie planowanym przez jednostkę opracowującą plan niezależnie od użytych rodzajów transportu, sposobu ich uzyskania i użytkowania. Oznacza to, że plan przewozu ładunków powinien obejmować wszystkie przewozy dokonywane środkami transportu zewnętrznego, które są wymienione w boczkach formularza planu (formularz Ktr-1) łącznie z przewozami gospodarczymi i dokonywanymi na placu budowy również taborem kontraktowanym bezpośrednio przez kierowników budów. Przy przeprowadzaniu podziału planowanych przewozów pomiędzy poszczególne rodzaje transportu i poszczególnych przewoźników należy dążyć do maksymalnego wykorzystania własnych i resortowych środków transportu oraz do planowania poszczególnych przewozów takimi środkami transportu, których właściwości techniczne umożliwią najbardziej ekonomiczne wykonanie zadań przewozowych niezbędnych do wykonania planów produkcyjnych.

W związku z tym przy opracowywaniu kwartalnych planów przewozowych przedsiębiorstwa powinny dążyć do nie pogarszania następujących wskaźników, ustalonych w odpowiednim kwartalnym wycinku rocznego planu przewozów:

- 1) wskaźników wydajności własnego taboru samochodowego w tonach i tonokilometrach,
- 2) wielkości przewozów taborem branżowych przedsiębiorstw transportowych,
- 3) wielkości przewozów obcym taborem konnym,
- 4) wskaźnika ilości ton masy ładunkowej w przewozach drogowych na 1 mio zł przerobu.*)

Przez pogorszenie wskaźników rozumie się zmniejszenie wskaźników wymienionych w pkt. 1 i 2 lub zwiększenie wskaźników, o których mowa w pkt. 3 i 4.

Kwartałne plany przewozu ładunków powinny być opracowywane na formularzach, których wzór Ktr-1 załącza się do instrukcji. Przedsiębiorstwa mogą ustalić własne formularze planu przewozu ładunków dostosowane do specyfiki i potrzeb przedsiębiorstwa. Formularze te jednak powinny zawierać jako minimum wszystkie pozycje zamieszczone w ramowym formularzu wzór Ktr-1.

5. Tryb opracowywania kwartalnych planów przewozu ładunków powinien być następujący:

- 1) W okresie poprzedzającym ostateczne opracowanie planu przedsiębiorstwa, które korzystają z usług przewozowych branżowych przedsiębiorstw transportowych, powinny uzgodnić z tymi przedsiębiorstwami planowaną wielkość przewozów taborem samochodowym (w tonach i tkm) i konnym (w tonach), a przedsiębiorstwa objęte pełną obsługą transportową branżowych przedsiębiorstw transportowych powinny uzgodnić także wielkość przewozów obcym taborem samochodowym kontraktowanym przez branżowe przedsiębiorstwo transportowe oraz wynikającą z bilansu przewozów drogowych wielkość przewozów obcym taborem konnym.

Inicjatorem uzgodnień, o których mowa wyżej, będą branżowe przedsiębiorstwa transportowe, które ustalą tryb i terminy uzgodnień w ten sposób, żeby zabez-

*) W przedsiębiorstwach nie wykonujących produkcji budowlano-montażowej należy ustalić ten wskaźnik w odniesieniu do określonych wielkości charakteryzujących produkcję podstawową.

pieczęły one dotrzymanie terminów złożenia planów przewozu ładunków przez przedsiębiorstwa do nadzorujących centralnych zarządów (zarządów).

Branżowe przedsiębiorstwa transportowe powiadomią obsługiwane przez nie przedsiębiorstwa o ustalonym trybie i terminach uzgodnień.

- 2) Na podstawie zasad podanych wyżej oraz uzgodnień z branżowymi przedsiębiorstwami transportowymi przedsiębiorstwa opracowują kwartalne plany przewozu ładunków i po ich zatwierdzeniu przesyłają do nadzorującego centralnego zarządu (zarządu) do wiadomości w terminie conajmniej na 10 dni przed planowanym kwartałem.
- 3) Na podstawie planów wszystkich nadzorowanych przedsiębiorstw centralne zarządy (zarządy) opracowują na formularzach wzór Ktr-1 (formularze te są obowiązujące dla centralnych zarządów) (zarządów) zbiorcze plany przewozu ładunków i przesyłają je do Departamentu Transportu w terminie conajmniej na 3 dni przed planowanym kwartałem.
- 4) Na podstawie planów centralnych zarządów (zarządów) Departament Transportu opracowuje kwartalny plan przewozu ładunków dla całego resortu.
- 5) W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w planach przewozu ładunków centralne zarządy (zarządy) — przedsiębiorstwom, a Departament Transportu — centralnym zarządom (zarządom) prześlą opinię o przedłożonych planach.

6. Operatywne planowanie przewozu ładunków kolejami normalnotorowymi PKP ma na celu ustalenie niezbędnych przewozów kolejami PKP w planowanym okresie oraz potrzebnych dla wykonania tych przewozów ilości wagonów, w rozmiarach zabezpieczających wykonanie planowanych na dany okres operatywnych zadań produkcyjnych.

Z uwagi na deficytowość środków przewozowych PKP i wiążącą się z tym konieczność centralnego bilansowania potrzeb przewozowych oraz centralnego rozdzielnictwa wagonów przez PKP utrzymuje się dotychczasowy tryb i terminy opracowywania i zatwierdzania operatywnych planów przewozu kolejami normalnotorowymi PKP, a mianowicie:

- 1) Przedsiębiorstwa opracowują kwartalne plany przewozu ładunków kolejami PKP na formularzach wzór Ktr-2 oddzielnie dla każdej DOKP oraz zbiorczo dla całego przedsiębiorstwa i po zatwierdzeniu ich przesyłają je do nadzorującego centralnego zarządu (zarządu) w terminie conajmniej na 45 dni przed planowanym kwartałem.
- 2) Centralne zarządy (zarządy) po przeanalizowaniu planów wszystkich nadzorowanych przedsiębiorstw opracowują na formularzach wzór Ktr-2 plany zbiorcze w układzie analogicznym jak przedsiębiorstwa i w terminie conajmniej na 38 dni przed planowanym kwartałem przesyłają je do Departamentu Transportu.
- 3) Departament Transportu przeprowadza analizę planów centralnych zarządów (zarządów) i opracowuje zbiorczy plan przewozu kolejami normalnotorowymi PKP dla całego resortu, a po uzyskaniu zatwierdzenia planu przekazuje obowiązujące na pierwszy miesiąc kwartału limity wagonowe oraz zatwierdzone zadania w zakresie przewozów kolejowych, z podziałem na DOKP do centralnych zarządów (zarządów), które na podstawie planów przedsiębiorstw dokonują podziału limitów i zadań

przewozowych na przedsiębiorstwa w tym samym zakresie.

- 4) Wycinek planu na pierwszy miesiąc kwartału po przeprowadzeniu ewentualnej korekty na podstawie otrzymanych limitów stanowi obowiązujący plan na ten miesiąc. Obowiązujący plan miesięczny jest przez przedsiębiorstwa przesyłany do właściwych DOKP z wyszczególnieniem planowanego naładunku na poszczególnych stacjach kolejowych, przy czym jednocześnie odpowiedni wycinek planu powinien być złożony na stacji kolejowej.

Miesięczne plany przewozów PKP na pozostałe miesiące opracowuje się w sposób analogiczny jak w planowaniu kwartalnym z tym, że plany te powinny być opracowywane na formularzach wzór Mtr-1 i przesyłane przez przedsiębiorstwa do nadzorujących centralnych zarządów (zarządów) w terminie conajmniej na 35 dni, a przez te centralne zarządy (zarządy) do Departamentu Transportu w terminie conajmniej na 29 dni przed planowanym miesiącem.

7. Kwartalne planowanie zdolności przewozowej własnego taboru samochodowego ma na celu ustalenie wielkości przewozów, które mogą być dokonane w planowanym okresie własnymi środkami transportu samochodowego przy maksymalnym, lecz możliwym do osiągnięcia w istniejących warunkach wykorzystaniu potencjału tego taboru.

Analogicznie, jak przy planowaniu przewozu ładunków, podaje się w załączeniu formularz (wzór Ktr-3) obowiązujący tylko centralne zarządy (zarządy). Przedsiębiorstwa mogą w zależności od potrzeb ustalić formularze o szerszym zakresie, obejmujące więcej grup taborowych itp. Terminy opracowania tych planów i przysyłania planów do nadzorujących jednostek planujących są takie same, jak podane w ust. 4 dla kwartalnych planów przewozu ładunków.

8. Opracowywanie miesięcznych planów przewozu ładunków (podział przewozu ładunków na rodzaje transportu) i miesięcznych planów zdolności przewozowej własnego taboru samochodowego przez poszczególne przedsiębiorstwa uzależnia się wyłącznie od decyzji dyrektora przedsiębiorstwa. Przedsiębiorstwa, które będą opracowywać powyższe plany, nie mają obowiązku przysyłania ich do nadzorujących centralnych zarządów (zarządów).

9. W zakresie operatywnego terenowego planowania przewozu ładunków należy stosować nadal postanowienia instrukcji, stanowiących załączniki do zarządzeń Przewodniczącego PKPG nr 295 z dnia 12 października 1953 r. i nr 88 z dnia 4 czerwca 1955 r. w sprawie operatywnego planowania przewozu ładunków.

W związku ze zniesieniem Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego oraz wprowadzaną obecnie akcją zmniejszenia zakresu planowania — przedsiębiorstwa powinny porozumieć się z właściwymi wojewódzkimi (miejskimi) Komisjami Planowania Gospodarczego i Wydziałami Komunikacji Drogowej WRN i ustalić z nimi, które spośród dotychczasowych planów terenowych są nadal potrzebne i plany te w uzgodnionych terminach do nich przysyłać.

10. Ogólny plan przewozu ładunków i plan zdolności przewozowej własnego taboru samochodowego na pierwszy kwartał 1957 r. przedsiębiorstwa opracują i prześlą do nadzorującego centralnego zarządu (zarządu) w terminie do dnia 10 stycznia 1957 r., a centralne zarządy (zarządy) opracują plany zbiorcze i prześlą do Departamentu Transportu w terminie do dnia 17 stycznia 1957 r.

Ktr. 1

OGÓLNY PLAN PRZEWOZU ŁADUNKÓW

na kwartał 1957 r.

Podział przewozu ładunków pomiędzy poszczególne rodzaje transportu

w tys. ton

Lp.	Wyszczególnienie	Wykonanie w odp. okr. ub. roku	Plan na kw. ug planu rocznego	Operatyw- ny plan na kw.....	w tym miesiące			%		U w a g i
					6	7	8	5 : 3	5 : 4	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1	Przerób w mio złotych				x	x	x			
2	Wielkość przewozu ogółem									
3	PKP normalnotor.-całowag.									
4	„ „ drobica									
5	PKP wąskotorowe									
6	Państw. Żegluga Śródlądowa									
7	Transport szynowy własny									
8	Inne środki transportu własne									
9	„ „ „ obce									
10	Przewozy drogowe*) ogółem									
11	w tym: taborem PKS									
12	„ KZST									
13	„ innym									
14	„ branżowym									
15	„ własnym									
16	w tym: taborem własnym									
17	„ branżowym									
18	„ obcym									
19	Ilość ton na 1 mio zł w przewozach drogowych				x	x	x			
20	% udział przewozów taborem własnym w przewozach drogowych				x	x	x			
21	% udział przewozów taborem branżowym w przewozach drogowych				x	x	x			
22	% udział przewozów obcym taborem konnym w przewozach drogowych				x	x	x			

Sporządził:

Kierownik Komórki Transportowej

D y r e k t o r

..... dnia..... 195... r.

*) Uwaga: Pod nazwą „przewozy drogowe“ należy rozumieć przewozy wykonywane taborem samochodowym i konnym.

Kłr. 2

PLAN PRZEWOZU ŁADUNKÓW KOLEJAMI NORMALNOTOROWYMI PKP

na kwartał 195... r.

Lp.	Rodzaj ładunku	Przewóz ogółem w kwart.		w tym: wagony		m-c		w tym		m-c		w tym		m-c		w tym		Ł wagi						
		ton	wag. szl.	kryte	niekryte	ton	wag. szl.	kryte	niekryte	inne	ton	wag. szl.	kryte	niekryte	inne	ton	wag. szl.		kryte	niekryte	inne			
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	
1	Kamień																							
2	Żwir i piasek																							
3	Cegła																							
4	Metale i wyroby																							
5	Drewno i wyroby																							
6	Pozostałe																							
	Ogółem																							

Sporządził:

Kierownik Komórki Transportowej

Dyrektor

..... dnia..... 195... r.

Ktr-3

PLAN ZDOLNOŚCI PRZEWOZOWEJ WŁASNEGO TABORU SAMOCHODOWEGO

na kwartał 1957 r.

Lp.	Wyszczególnienie	Jedn. miary	Plan na kwartał wg pl. roczn.	Oper. pl. na kwart.	w tym miesiące			w tym wyczerpanie	% 5 : 4
					6	7	8		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	Stan taboru wg sprawozd. TS-1 za kw. 5..	szt.							
2	„ „ na początek planowanego okr.	„							
3	Wprowadzenie taboru	„							
4	Wycofanie taboru	„							
5	Stan tab. na koniec planow. okresu	„							
6	Tonodni inwentarzowe taboru	t. dz.							
7	Średnia ładowność 1 pojazdu	ton							
8	Współczynnik wykorzyst. ładowności	—							
9	Współczynnik wykorzyst. przebiegu	—							
10	Współczynnik gotowości technicznej	—							
11	Współczynnik wykorzyst. taboru	—							
12	Średni dobowy czas pracy	godz.							
13	Szybkość eksploatacyjna	km/godz.							
14	Wozodni w posiadaniu	wozodni							
15	Wozodni gotowości technicznej	„							
16	Wozodni w pracy	„							
17	Zatrudnienie taboru	godz.							
18	Przebieg taboru	km							
19	Przebieg ładowny taboru	„							
20	Praca przewozowa możl. do wykonania	tkm							
21	Praca przewozowa	„							
22	Średnia odległość przewozu	km							
23	Przewóz	tony							
24	Wydajność pracy przewoz. na 1 wozogodz. pracy taboru	tkm							
25	Wydajność przewozu na 1 wozogodzinę pracy taboru	ton							
26	Wydajność pracy przewozowej na 1 tonodzień inwentarzowy	tkm							
27	Wydajność przewozu na 1 tonodzień inwentarzowy	ton							
28	Równowartość przewozu załóg robotniczych w tonach	ton							
29	Wielkość przewozu ładunków	ton							

Sporządził:

Kierownik Komórki Transportowej

Dyrektor

..... dnia..... 195... r.

Mtr-1

OPERATYWNY PLAN PRZEWOZU ŁADUNKÓW

na miesiąc 1957 r.

Podział przewozu ładunków pomiędzy środki transportowe

Lp.	Wyszczególnienie		Plan na m-c wg pl. kw.	Operacyjny plan na m-c	% 4 : 3	U w a g i
1	2		3	4	5	6
1	Wielkość przewozu ogółem					
2	PKP normalnotor.-całowag.					
3	" " drobica					
4	PKP wąskotorowe					
5	Państwowa Żegluga Śródląd.					
6	Transport szynowy własny					
7	Inne środki transp. własne					
8	" " " obce					
9	Przewozy drogowe ogółem					
10	w tym: samochodowe	taborem PKS				
11		" KZST				
12		" innym				
13		" branżowym				
14		" własnym				
15	w tym: konne	taborem własnym				
16		" branżowym				
17		" obcym				
18	% udział przewozów taborem własnym w przewozach drogowych					
19	% udział przewozów taborem branżow. w przewozach drogowych					
20	% udział przewozów obcym taborem kon- nym w przewoz. drogowych					

Sporządził: Kierownik Komórki
Transportowej

Dyrektor

..... dnia..... 195... r.

80.

PISMO OKÓLNE nr 38 MINISTERSTWA BUDOWNICTWA

z dnia 20 grudnia 1956 r.

w sprawie odpowiedzialności Państwa za szkody wyrządzone przez funkcjonariuszów państwowych.

(Znak: GM/2/9-14/32/56)

W Dzienniku Ustaw PRL nr 54 z dnia 28 listopada 1956 r. poz. 243 została ogłoszona ustawa z dnia 15 listopada 1956 r. o odpowiedzialności Państwa za szkody wyrządzone przez funkcjonariuszów państwowych przy wykonywaniu powierzonych im czynności. Ustawa porządkuje dotychczasowy stan prawny, oparty przeważnie na orzecznictwie Sądu Najwyższego i po raz pierwszy ustala jednolite, a częściowo nowe zasady odpowiedzialności Państwa.

Funkcjonariuszami państwowymi w rozumieniu ustawy są pracownicy organów władzy, administracji, sądu, żołnierze sił zbrojnych oraz pracownicy gospodarki państwowej, nie wyłączając przedsiębiorstw państwowych. Ustawa nie różni charakteru czynności przy których powstała szkoda. Stanowi to znaczne rozszerzenie odpowiedzialności Państwa, ponieważ według dotychczasowych zasad Państwo nie odpowiadało za szkody spowodowane przez funkcjonariuszów, działających w charakterze władzy. Ustawa dopuszcza również odpowiedzialność Państwa za szkodę wyrządzoną na skutek wydania orzeczenia lub zarządzenia, o ile przy wydaniu tych aktów nastąpiło naruszenie prawa ścigane w trybie postępowania karnego lub dyscyplinarnego, a wina sprawcy szkody została stwierdzona w wyroku karnym lub orzeczeniem dyscyplinarnym albo uznana przez organ przełożony nad sprawcą szkody. We wszystkich przypadkach odpowiedzialność Państwa stosuje się przepisy prawa cywilnego. Jednakże poszkodowanemu może być przyznane wynagrodzenie nawet w razie braku podstaw odpowiedzialności Państwa według przepisów prawa cywilnego, jeżeli za naprawieniem szkody przemawiają względy słuszności, a poszkodowany doznał uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia, albo utracił żywiciela.

Pismo niniejsze wskazuje tylko główne zasady zawarte w ustawie.

Ze względu jednak na rozszerzony zakres odpowiedzialności Państwa i skutki finansowe jakie stąd mogą wyniknąć, jednostki podległe Ministrowi Budownictwa powinny dokładnie zapoznać się z przepisami ustawy, wykorzystując w tym celu pomoc komórek prawnych.

DYREKTOR GABINETU

R. Zaleski

KOMUNIKAT II

Wydane zostały, a nie są ogłoszone w Dzienniku Urzędowym następujące akty normatywne:

Zarządzenie Ministra nr 92

z 26.XI.56 r. Znak: OR5/56 w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą „Zakłady Produkcji Elementów Budowlanych — Lubartów w budowie“.

Zarządzenie Ministra nr 93

z 26.XI.56 r. Znak: OR5/56 w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą „Zakłady Produkcji Elementów Budowlanych — Łódź w budowie“.

Zarządzenie Ministra nr 94

z 26.XI.56 r. Znak: OR5/56 w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą „Zakłady Produkcji Elementów Budowlanych — Poznań w Budowie“.

Zarządzenie Ministra nr 95

z 24.XI.56 r. Znak: OR5/56 w sprawie przekazania Betniarni w Opolu Nowa Wieś Królewska.

Zarządzenie Ministra nr 97

z 27.XI.56 r. Znak: OR3/56 w sprawie przekazania zwirowni w Grójcu przez Przedsiębiorstwo Produkcji Betonów Budownictwa Miejskiego w Warszawie.

Zarządzenie Ministra nr 98

z 29.XI.56 r. Znak: OR4/56 w sprawie powołania Zarządu Przedsiębiorstw Budowy Pieców Przemysłowych.

Zarządzenie Ministra nr 99

z 29.XI.56 r. Znak: ZP/3/4459/56 w sprawie wysokości ekwiwalentu pieniężnego za deputat węglowy.

Zarządzenie Ministra nr 100

z 29.XI.56 r. Znak: OR5/56 w sprawie przekazania Oddziału Produkcyjnego Częstochowa — Kucelin.

Zarządzenie Ministra nr 101

z 29.XI.56 r. Znak: ZP/5/G/4612/56 w sprawie likwidacji Oddziału Zaopatrzenia Robotniczego przy Warszawskim Przemysłowym Zjednoczeniu Budowlanym nr 3 w Warszawie.

Zarządzenie Ministra nr 102

z 29.XI.56 r. Znak: ZP/5/4740/56 w sprawie likwidacji Oddziału Zaopatrzenia Robotniczego przy Rzeszowskim Przemysłowym Zjednoczeniu Budowlanym.

Zarządzenie Ministra 103

z 30.XI.56 r. Znak: CKS/TE/56 w sprawie przekazania Ośrodka Badań i Studiów Spawalnictwa „Mostostal“.

Zarządzenie Ministra nr 109

z 14.XII.56 r. Znak: ZP/3/56 w sprawie wypłat zaległych roszczeń dodatkowych ze stosunku pracy.

Zarządzenie Ministra nr 110

z 12.XII.56 r. Znak: OR5/56 w sprawie połączenia przedsiębiorstw państwowych: 1) Biuro Studiów i Projektów Wzorcowych Budownictwa Miejskiego, 2) Biuro Projektów Typowych Budownictwa Miejskiego.

Zarządzenie Ministra nr 111

z 12.XI.56 r. Znak: OR5/56 w sprawie zmiany nazwy i przedmiotu działania Zakładu Badań i Dokumentacji.

Zarządzenie Ministra nr 112

z 15.XII.56 r. Znak: OR5/56 w sprawie przekazania betoniarni w Żarach k/Zagania przy ul. Przeladunkowej 1.

Zarządzenie Ministra nr 114.

z 18.XII.56 r. Znak: OR5/23/56 w sprawie przekazania Oddziału w Częstochowie Biura Projektów Typowych Budownictwa Miejskiego w Warszawie przedsiębiorstwu Miastoprojekt Katowice — Przedsiębiorstwo Projektowania Budownictwa Miejskiego.

Zarządzenie Ministra nr 115

z 18.XII.56 r. Znak: OR2/3/02/56 w sprawie ustalenia grup uposażeń i stawek dodatków funkcyjnych dla niektórych stanowisk w instytutach naukowo-badawczych resortu Ministra Budownictwa.

Zarządzenie Ministra nr 116

z 18.XII.56 r. Znak: ZP/5/G/4925/56 w sprawie likwidacji Oddziału Zaopatrzenia Robotniczego przy Zjednoczeniu Budownictwa Miejskiego w Katowicach.

Zarządzenie Ministra nr 117

z 18.XII.56 r. Znak: ZP/5/G/4920/56 w sprawie likwidacji Oddziału Zaopatrzenia Robotniczego przy Zjednoczeniu Budownictwa Miejskiego Warszawa Wschód w Warszawie.

Zarządzenie Ministra nr 118

z 19.XII.56 r. Znak: ZP/5/G/4469/56 w sprawie likwidacji Oddziału Zaopatrzenia Robotniczego przy Zjednoczeniu Budownictwa Miejskiego w Radomiu.

Zarządzenie Ministra nr 121

z 21.XII.56 r. Znak: ZP/3/56 w sprawie zasad wynagradzania pracowników umysłowych zatrudnionych w przedsiębiorstwie Geologiczno-Fizjograficznym i Geodezyjnym Budownictwa Miejskiego „Geoprojekt“.

Zarządzenie Ministra nr 122

z 21.XII.56 r. Znak: ZP/1/56 w sprawie zasad szkolenia systemem wewnątrzzakładowym w roku 1957 w zawodzie murarza i tynkarza.

Zarządzenie Ministra nr 125

z 24.XII.56 r. Znak: ZP/5/2/56 w sprawie przekazania gospodarstwa rolnego „Goćław“ położonego w Warszawie przy ul. Parczewskiej nr 1.

Zarządzenie Ministra nr 126

z 24.XII.56 r. Znak: ZP/5/2/56 w sprawie przekazania gospodarstwa rolnego Kucice-Chroścín, pow. płoński, woj. warszawskie.

Zarządzenie Ministra nr 128

z 28.XII.56 r. Znak: OR5-0/32/56 w sprawie odebrania oddziałom zaopatrzenia robotniczego przedsiębiorstw resortu Ministra Budownictwa, uprawnień do wewnętrznego pełnego rozrachunku gospodarczego.

Zarządzenie Ministra nr 129

z 29.XII.56 r. Znak: OR4/56 w sprawie odebrania uprawnień do pełnego wewnętrznego rozrachunku gospodarczego jednostkom organizacyjnym Zjednoczenia Robót Zmechanizowanych Budownictwa Przemysłowego.

Zarządzenie Ministra nr 130

z 28.XII.56 r. Znak: ZP/5/G/5278/56 w sprawie likwidacji Oddziału Zaopatrzenia Robotniczego przy Warszawskim Zjednoczeniu Robót Łądowo-Inżynieryjnych Budownictwa Przemysłowego nr 1 w Warszawie.

Zarządzenie Ministra nr 131

z 28.XII.56 r. Znak: ZP/5/G/5245/56 w sprawie likwidacji Oddziału Zaopatrzenia Robotniczego przy Zjednoczeniu nr 2 Budownictwa Miejskiego w Poznaniu.

Zarządzenie Ministra nr 132

z 28.XII.56 r. Znak: ZP/5/G/5247/56 w sprawie likwidacji Oddziału Zaopatrzenia Robotniczego przy Zjednoczeniu Budownictwa Miejskiego w Szczecinie.

Zarządzenie Ministra nr 133

z 29.XII.56 r. Znak: ZP/5/G/4231/56 w sprawie likwidacji Oddziału Zaopatrzenia Robotniczego przy Kieleckim Przemysłowym Zjednoczeniu Budowlanym.

Zarządzenie Ministra nr 134

z 31.XII.56 r. Znak: OR3/56 w sprawie przekazania Stacji Terenowej w Koszalinie podległej Oddziałowi w Szczecinie Przedsiębiorstwa Transportowego Budownictwa Miejskiego — Poznań.

Zarządzenie Ministra nr 135

z 31.XII.56 r. Znak: OR3/56 w sprawie przekazania Oddziału w Szczecinie podległego Przedsiębiorstwu Transportowemu Budownictwa Miejskiego — Poznań.

Zarządzenie Ministra nr 136

z 31.XII.56 r. Znak: OR3/56 w sprawie przekazania Zarządu Instalacji Sanitarnych i Elektrycznych Budownictwa Miejskiego w Szczecinie, podległego Zjednoczeniu Instalacji Sanitarnych i Elektrycznych Budownictwa Miejskiego — Poznań.

Zarządzenie Ministra nr 137

z 31.XII.56 r. w sprawie oceny i zatwierdzania założeń projektowych i dokumentacji projektowo-kosztorysowej inwestycji własnych w resorcie Ministra Budownictwa.

Zarządzenie Ministrów: Budownictwa i Państwowych Gospodarstw Rolnych

z 26.IX.56 r. w sprawie przekazania gospodarstwa Czortki, pow. Sokołów Podlaski.

Zarządzenie Ministrów: Budownictwa i Rolnictwa

z 6.XI.56 r. w sprawie przekazania gospodarstwa rolnego „Lututów“, położonego w powiecie Wieluń.

Zarządzenie Ministrów: Budownictwa i Górnictwa Węglowego

z 8.XI.56 r. w sprawie przekazania gospodarstwa rolnego „Ciernie“, położonego w powiecie świdnickim.

Zarządzenie Ministrów: Budownictwa i Państwowych Gospodarstw Rolnych

z 29.XI.56 r. w sprawie przekazania gospodarstwa Rożnowo, powiat Olsztyn.

Zarządzenie Ministrów: Budownictwa i Rolnictwa

z 15.XII.56 r. w sprawie ujednoczenia cen kosztorysowych i uproszczenia rozliczeń w budownictwie wiejskim.

Zarządzenie Ministrów: Budownictwa i Rolnictwa

z 19.XII.56 r. w sprawie przekazania gospodarstwa rolnego Baciuty, powiat Łapy.

Zarządzenie Ministrów: Budownictwa i Gospodarki Komunalnej

z 8.XII.56 r. w sprawie połączenia Przedsiębiorstwa Państwowego Miastoprojekt — Białystok z Wojewódzkim Biurem Projektów w Białymstoku.

Polecenie służbowe nr 35

z 13.XII.56 r. Znak: OR2-2/02/56 w sprawie przeniesienia do rezerwy resortowej wakujących etatów i niewykorzystanej części funduszu płac oraz zakazu uruchamiania tej rezerwy.

Polecenie służbowe nr 36

z 18.XII.56 r. Znak: OR3/05/56 w sprawie zaplecza technicznego dla jednostek organizacyjnych nadzorowanych przez Centralny Zarząd Budownictwa „Warszawa“ i Zjednoczenia Robót Zmechanizowanych.

Polecenie służbowe nr 37

z 19.XII.56 r. Znak: GM/2/9—19/17/56 w sprawie przeprowadzenia kontroli wypłat dokonywanych z tytułu zaległych dodatkowych roszczeń pracowniczych.

Polecenie służbowe nr 38

z 28.XII.56 r. Znak: CZZ/22/56 w sprawie ewidencji stanu i ruchu materiałów.

Polecenie służbowe nr 39

z 29.XII.56 r. Znak: IN/3/2342/56 w sprawie podziału bazy sprzętowej w budowie w Warszawie przy ul. Przasnyskiej nr 4.

Polecenie służbowe nr 40

z 31.XII.56 r. Znak: GM/2/9—19/21/56 w sprawie programu prac resortu w styczniu 1957 r. w związku z organizacją zarządów terenowych.

Polecenie służbowe nr 41

z 31.XII.56 r. Znak: GM/2/9—19/22/56 w sprawach organizacyjnych Ministerstwa.

Polecenie służbowe nr 42

z 31.XII.56 r. Znak: OR4/21/56 w sprawie powołania Komisji Organizacyjnej w celu zorganizowania w ramach

Centralnego Zarządu Produkcji Materiałów Budowlanych przedsiębiorstwa, którego zadaniem będzie produkcja materiałów budowlanych w drodze produkcyjnego zatrudnienia pracowników umysłowych zwolnionych z Ministerstwa Budownictwa.

Pismo okólne Ministerstwa nr 37

z 18.XII.56 r. Znak: GM/2/9—14/36/56 w sprawie ograniczenia w drugiej połowie grudnia 1956 r. wszelkich konferencji i zjazdów wymagających dojazdów koleją.

Pismo okólne Ministerstwa nr 39

z 20.XII.56 r. Znak: Fn/730/862/56 w sprawie sprawozdawczości z zakresu ubezpieczeń majątkowych i osobowych.

Pismo okólne Ministerstwa nr 40

z 28.XII.56 r. Znak: PL/7/6920/56 w sprawie zasad i trybu sporządzania sprawozdań ustalonych instrukcją nr 34 GUS, obejmujących ostateczne wyniki rocznej działalności przedsiębiorstw budowlano-montażowych resortu Ministra Budownictwa.

Zarządzenie Prod/8

z 27.XI.56 r. Znak: CZBL/RO/56 zmieniające zarządzenie z dnia 8 maja 1956 r. w sprawie rozruchu turbozespołów nr 4 i 5 oraz kotła nr 4 w Elektrociepłowni Żerań.

Zarządzenie Prod/9

z 6.XII.56 r. w sprawie udziału przedsiębiorstw budownictwa w pracach rozruchowo-regulacyjnych przy uruchamianiu maszyn i urządzeń w zakładach podległych nadzorowi Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego.

**REDAKCJA I ADMINISTRACJA
MINISTERSTWO BUDOWNICTWA
Warszawa, Plac Dzierżyńskiego 3/5**

Telefon Redakcji:

Centrala 6-40-81 (do 9) wewn. 249

Telefon Administracji:

Centrala 6-40-41 (do 5) wewn. 156

Warunki prenumeraty Dziennika Urzędowego Ministerstwa Budownictwa — prenumerata roczna zł 36,—. Cena pojedynczych egzemplarzy wskazana jest na każdym egzemplarzu. Wpłacać należy do Narodowego Banku Polskiego V Oddział Miejski w Warszawie na konto: „Ministerstwo Budownictwa — Zarząd Budżetowo-Administracyjny nr 129-91-162, cz. 6 Dz. 5 Rozdz. 19”.

Cena zł 5,—

OPLATA POCZTOWA UISZCZONA RYCZAŁTEM

(miejsce na adres odbiorcy)

Adres zwrotny: Warszawa, Plac Dzierżyńskiego 3/5